

Titel: Andres Tanker. [No. 1-7. Den 23. Oct. 1772-. Dec. 1772.z9

Citation: "Andres Tanker. [No. 1-7. Den 23. Oct. 1772-. Dec. 1772.z9", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 18*, Morten Hallager, 1772, s. 8. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_018-shoot-w2_018_003_p8_bZONE1517134/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 18

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

ham og vare beredvillige til at indgaae et Forlig med ham. Og midt i hans Ulykke havde han været lykkelig, dersom hans Svigersfader havde været mindre unænnelig. Denne haarde Mand havde ikke en liden Sum at fordrø for sin Svigersøn. Saa snart altsaa Herman havde truffet Forlig med sine Creditorer, tænkte han allene paa et Middel, hvorved han kunde tilfredsstille den karrige Richard. At gaae selv til ham fandt han ikke raadeligt; thi Sierrighed havde ogsaa frembragt Grusomhed i den haarde Richards Siæl. Den arme Herman besluttede derfor at skrive sin Creditor saaledes til:

“Jeg er lykkelig, min beste Fader! og vil ikke føle til den Vanheld, der trykker mig som den tungeste Byrde, dersom dette Brev, der er forseglet med mine Taarer, ikke er uden Frugt, dersom mine Bønner ikke blive ubehørte. Dyrebareste Ven, hør Naturens, hør Blodets Raab! Deres Godhed maa tilintetgiøre mine Fienders Bagtalelse, der tør paastaae, at De har forskude mig og min Emilie. — — Dog nei, De kan ikke forskude os: De kan umuelig giøre det, De ere alt for velvankende dertil.

Men har et fiendsk Hierte unddraget os en Deel af Deres Bevaagenhed, saa straf De mig med Deres Bredde. Saa bitter den endog er for mig, saa vil jeg dog gierne taale den. Forbarm De sig allene over min Emilie, hav i det mindste Medynk med det Barn der i fire Maaned